
Anita Rončević
fotografije

POGLED SA ŠUFITA

Organizator izložbe: Atelje Yellow time
Izložba je postavljena u Galeriji Juraj Klović, Verdijeva 19 B, 51000 Rijeka
Veljača 2024.

Tekst u katalogu i koncept izložbe: Borislav Božić
Postav izložbe: Anita Rončević

ATELJE YELLOW TIME

Anita Rončević
fotografije
POGLED SA ŠUFITA

GALERIJA
JURAJ
KLOVIĆ

GALERIJA JURAJ KLOVIĆ

14. - 21. 2. 2024.

Anita Rončević

Rođena je u Rijeci. Diplomirala je studije: Razrednu nastavu, Likovnu kulturu i Organizaciju kulturnih djelatnosti na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, te Glazbenu kulturu na Pedagoškom fakultetu u Puli. Magistrirala je na Pedagoškom fakultetu u Rijeci u području likovne kreativnosti. Doktorirala je na Pedagoškom fakultetu u Ljubljani na temi Multimedia in primary school, čime je stekla naziv doktorice znanosti razredne nastave. Autorica je više

od 30 stručnih i znanstvenih radova, mentorica 200tinjak diplomata, sveučilišna je nastavnica na Učiteljskom fakultetu u Rijeci i bila je gost predavač u inozemstvu, u promicanju likovne kulture i likovne umjetnosti (Finska, Belgija, Slovačka, Srbija, Slovenija). Nositeljica je autorstava u realizaciji izložbi studenata i metodičkih suradnika, nositeljica autorstava u realizaciji eksterijera i u realizaciji murala. Bila je voditeljicom raznih likovnih radionica u RH i inozemstvu te voditeljica i sudionik raznih likovnih kolonija. Više puta bila je član žirija za odabir likovnih djela. Ostvarila je 10 samostalnih, 18 skupnih izložbi u RH i inozemstvu, organizirala 10 likovnih izložbi drugima, više likovnih kolonija i likovnih radionica, napisala desetak likovnih osvrti i recenzija. Izražava se u raznim medijima (fotografija, akril, mozaik, drvo, batik). Dobitnica je raznih među/državnih nagrada i priznanja. Godine 2021. postala je laureat pri Sveučilištu u Rijeci u području likovne umjetnosti s obzirom na postignuća na međudržavnoj razini. Dobitnica je 2. nagrade za fotografiju na Međunarodnoj izložbi fotografije iznad i ispod površine mora u Novom Sadu. Koordinator je za RH na Svjetskom biennialu studentskog plakata 7. srpnja 2023. godine u Galeriji Laurus. Organizatorica je i urednica Retrospektive svjetske izložbe dječjih likovnih radova „Radost Evrope“ u Dječjoj kući u Rijeci s popratnim programom, u trajanju od 18.10. do 2.11. 2023. godine. Autorica i glavna nositeljica aktivnosti Mary's Gardena kao hortikulturalnih intervencija ambijentalne umjetnosti, dijela konceptualne umjetnosti u vanjskom prostoru iznad Lovrana.

Kontakt:

XX
anita.roncevic@ufri.uniri.hr

POGLED SA ŠUFITA

Šufit je uvijek gore. Potkrovlje ili tavan, ako nije priređeno za život, najčešće služi za odlaganje stvari i predmeta koji nam ne trebaju u svakodnevnom životu, ali ih ne bacamo jer su dio nas - naše su uspomene, naš identitet. Na šufit se ne ide tako često, već ako se sjetimo da nam nešto treba, a spremljeno je gore, onda tek tada idemo to tražiti. Što je ustvari šufit? On je neka vrsta naše tajne ili skrivena arhiva naše prošlosti. Ne samo naše već i naše obitelji, svih onih koje dijelimo u sebi i koji dijele nas. Šufit je, ako se nađemo u njemu, bezgranični prostor asocijacija, bezgranični prostor sjećanja. To je prostor s pogledom u prošlost. Zbog čega se Anita penje na šufit? Možda joj oko ovlaš zapne za kakvu spremljenu stvar, uspomenu, ali to je samo usput. Ona gleda sa šufita, gleda odozgo. A što gleda? Gleda, gleda beskrajno veliki i otvoreni prostor neba i mora: prostor slobode, prostor meditacije, prostor nade. U tom prostoru slobode čas je zalazak, a čas je izlazak sunca, svemirske datosti koja daje život ovom planetu. Mnoge civilizacije prije nas gradile su i živjele svoju duhovnost u suncu. Sunce je imalo neki oblik svetosti ili božanstva tako da su mnoge građevine ili obredi činili u posvetu njemu. Međutim, to nije razlog što se u Anitinom kadru sunce katkad pojavi. Njene slike neba i mora njezini su meditativni prostori u kojima propituje i susreće samu sebe. U tim susretanjima sunce je čas imaginarno, a čas stvarno. Za našu današnju, ovozemaljsku civilizaciju sunce ima egzistencijalnu važnost iako kod vjernika¹ ima još i dodanu vrijednost. Kako god bilo, svjesno ili nesvjesno, Anita naprosto reagira i dušom, i tijelom, i fotoaparatom kad je na šufitu i promatra prostor svoje meditacije. Promatrajući sa šufita prostore stvarnoga pejzaža, ona ustvari gleda svojim duhovnim bićem prema gore. Ova kompleksnost i isprepletenost stvarnoga, optičkoga, nama prezentabilnoga pogleda i personalnoga autoričina duhovnoga doživljaja realne stvarnosti područje je umjetničke realizacije ove izložbe.

Iako su sve fotografije u formalnom smislu neka vrsta pejzažne fotografije ili detalji cvjetne stvarnosti, one nisu samo to, već su i polazišna točka koja služi kao izvorište za projekciju autoričina duhovnoga habitusa. Naravno, ni u kojem slučaju ne smije se osporavati promatračev doživljaj svake pojedinačne snimke koje nose posebnu čistoću i jednostavnost i sadržaja i kompozicije. No, ipak je bitan kontekst, odnosno sveukupnost, njihov zbir jer imaju jedinstvenu simbiozu stvarnoga, realnoga i onoga neizbježnoga, nevidljivoga, ali prisutnoga, metafizičkoga. Unutar ovoga fotografskog realiteta je i ono nešto što je izvan vizualnih doživljajnih okvira i rezervirano je i u doseg je sasvim individualne lepeze osjetila i vlastitih duhovnih projekcija. Anitino gledanje jednoga te istoga ambijenta, uz neznatne pomake u jednu ili drugu stranu, gore ili dolje, suštinski ne mijenja ništa. To je naprosto autoričin prostor meditacije. Ovi nizovi istih ili vrlo sličnih fotografija i motivski i estetski su ustvari prostorna i vremenska crta njezina procesa mišljenja i cijeli ovaj koloplet od meditacije, fotografiranja, oprostovanja ove izložbe Anitino je oduhovljenje same sebe. To je onaj ključni i nikad do kraja razjašnjeni misterij egzistencijalnih akcija i misli. Ovim nizovima fotografija umnožava se i isprepliće u svoj svojoj kompleksnosti projekcija autorice u fotografirani prostor, ali i prostora u njen duhovni habitus. Uzajamnost prostora i autoričine sveukupnosti jeste polazište, ili bi trebalo biti, za promatranje i time doživljavanje ove izložbe. Premda izložene fotografske slike u pojedinačnom, izdvojenom gledanju imaju visoku umjetničku produktivnost, ali tek u suodnosu jedne s drugom u kompozicijskom nizu i galerijskoj postavi poprimaju dodatno, više značenje u tumačenju i razumijevanju ljudske i umjetničke akcije Anite Rončević. Uz pejzažne vizure već spomenutoga prostora neba i mora tu su i fotografski rezovi cvijeća, izdvojeni iz svoje cjeline do mjere da se često doimaju kao kakve lirske apstraktne slike, a ne sasvim konkretni dijelovi cvijeta.

Ovu izložbu ne treba promatrati na način da se ide od slike do slike i gleda, mada može i tako, ali ako hoćemo cjelovit doživljaj autoričina pogleda sa šufita, onda treba bez ikakve predrasude ili primisli ući u prostor izložbe i odmeditirati sebe u sagledavanju svih elemenata izložbe /fotografije pejzaža, stol s bijelim prekrivačem, crveni tepih i fotografije cvijeća/ i u potpunoj slobodi asociirati i doživljavati sebe neovisno o autoričinoj projekciji. U tom smislu je i prostor izložbe, prostor slobode za vlastite projekcije potaknute promatranim izlošcima. Imajući na umu autoričin znanstveni, akademski, umjetnički angažman i status, logički je bilo za očekivati i izložbu s ovakvom slojevitošću koja traži dodatni angažman posjetitelja i time postaje snažno interaktivna na najsuptilnijoj, na duhovnoj razini. Pa krenimo na izložbu - u vlastitu meditaciju, u propitivanje i projekciju sebe u sebe sama.

Borislav Božić, prof.

Veljača 2024.

¹ LEKSIKON ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva, Sveučilišna naklada Liber, Zagreb 1979.

